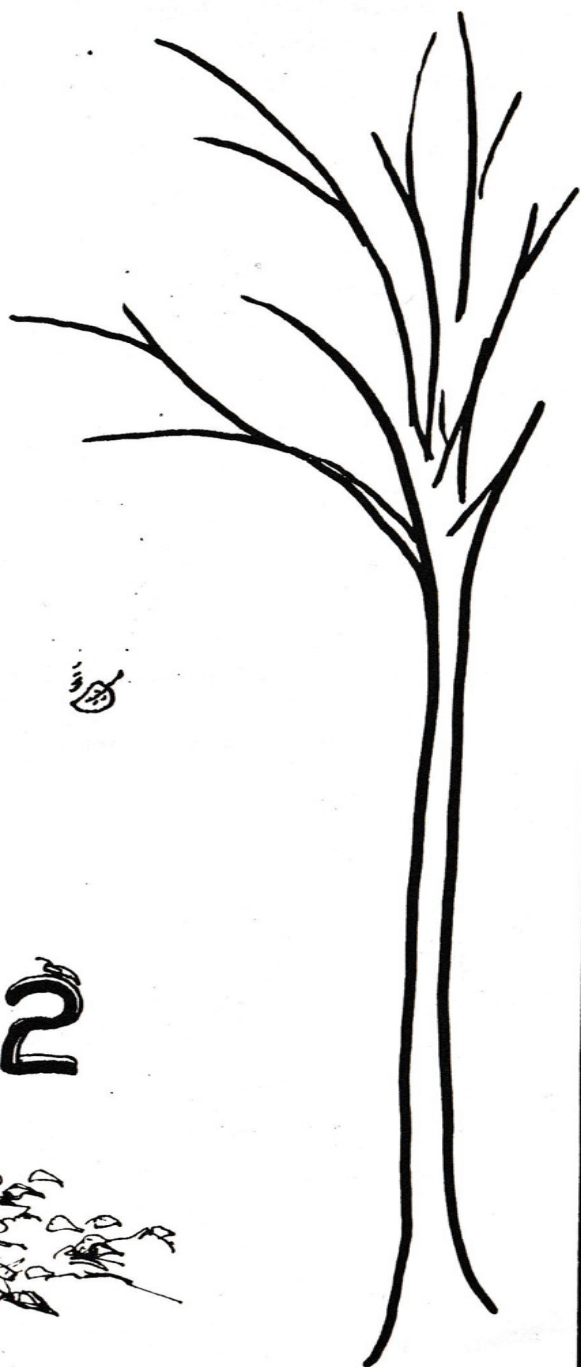

T
Ö
H
N
Ä

3/82

PÄÄTÖNKIRJOITUS

Olin viime viikonloppuna pitkän tauon jälkeen lähtenyt Karhupesälle redulle. Kyseessä oli nuorempien vartiolaisten redu. Vartiolaisten ollessa metsässä suunnistamassa, istuin kämpässä Yhdistämässä saamistani jutuista uutta Töhnää, tässä on tulos. Yhtään sivua ei hukkunut eikä palanut, ja sain joiltakin vartiolaisilta jopa apua lehden teossa. Kiitos!

Töhnän teko näyttää siis sujuvan jo melko mukavasti, LÄHES tal-koovoimin. Niin sitä pitää. Mutta.... paljon on vielä parannettavaa. (TapMe:n kokoisessa lippukunnassa sitä on aina.) Monet johtajat ovat varmasti huomanneet, että TapMe:ssa on tapahtunut sukupolven vaihdos. Vanhat tutut, ei enää niin tututkaan, Karoliinit, Jaakkolan veljekset, Jomput, Jonnat, ynnä muut ovat hiljalleen häipyneet kuvioista. Vain joitakin ahkeria on vielä jaksanut olla mukana, Hude ja Jarkko - Anaa ja Yyytäkin on joskus näkynyt.

Nyt meidän nuorempien on aika ottaa ohjat käsiimme, vanhempien opastuksella ja tuella tietysti. Työtä on kovasti, niinpä teki-jöitäkin tarvitaan PALJON.

Toivomme myös kohta valittavalta uudelta vanhenpaineuvostolta Suurta tukea.

Toivottavasti tämä pätee edelleen:

Mikä on paras lippukunta Suomessa?? TAP ME !!!!!!!!!

Hetka

Julkaisija: Tapiolan Metsäntölvijät

Päätoimittaja: Hetka Lampi

Toimitussihteeri: Seila Kilpeläinen

Kuvitus: joitakin innokkaita nuorempien vartiolaisten redulla 23.-24.10

Painopaikka: Painokilo, Espoo

Töhnä ilmestyy 4 kertaa vuodessa.

Tuli on hyvä renki, mutta huono isäntä.
Tapmelainen on hyvä renki ja hyvä isäntä.

Kysymys: Mikä on metsän nopein eläin?
Vastaus: Tapiolanmetsänkävijä.

Tapmelainen osaa olla viisaasti hullu ja hullusti viisas.

Tapmelainen tietää, että sen mitä hän tekee luonnolle,
tekee hän myös itselleen. Tapmelainen tuntee siis vastuuta
itsestään, lähimmäisestään ja elinympäristöstään.

Tapmelainen on valmis auttamaan ja palvelemaan. Tapmelai-
nen on myös valpas. On osattava ja uskallettava ottaa
ajan haasteet vastaan.

Robert Baden-Powell sanoo sen näin:

"Onni on oikeastaan mahdollisuus
saada aikaan jotain hyvää.

Tai tehdä jotain suurta.

On otettava tilaisuuksista vaari,
juostava niiden perässä
ja hypättävä mukaan."

Ps. Jos tuntuu siltä, että tilaisuuksia ei ole tai et
tiedä koska pitää hypätä mukaan, soita numeroon 464486.

partioterveisin Hude (Lpkj)

ESPOON PUNANEN-82 25-26.9.

Noin kuukausi ennen varsinaista skabaa aloimme VJN:ssä har-
kita keitä meidän lippukunnasta lähtee Espoon punaseen tänä vuon-
na. Tuuminan tuloksena päätimme ilmoittaa 10 vartiota: I harmaa-
seen, 3 keltaseen ja 6 punaseen sarjaan. Siniseen sarjaan meillä
ei ollut lähtijöitä. Kilpailumaksu oli 50 mk/vartio. Kilpailijoita
lähti Haukoista, Kuivista, Korpeista, Tuulihaukoista ja johta-
jistosta. Susityttöjenkin piti lähteä, mutta Myöskään harmaan
sarjan kilpailuvartiota ei syntynyt. Skabafobioitako? Kolopäivä-
kirjat täytyivät kilpailuvartioiden kokouksista.

Hiukka historiaa lienee hyväksi, sillä menneitten tuntemi-
nen on välttämätöntä tulevien selittämiseksi. Vuonna -80 TapMe
sai ensimmäisen palkinnon keltaisessa sarjassa ja toisen palkin-
non punaisessa sarjassa sekä jaetun kolmannen palkinnon harmaas-
ta sarjasta. Vuonna -81 Tapme sai toisen sijan harmaasta sarjas-
ta. Espoon punanen on aina ollut kova skaba. Se on vuoden suur-
tapahtuma, johon saapuu vartiota kaikista sellaisista Espoon
lippukunnista jotka ovat jotakin. Vartiota on aina kymmenittäin:
tänävuonna niitä oli yli sata!!! Usein on kilpailtu pienen pak-
kasan, vesi- tai lumisateen kera. Myös rastitehtävät ovat olleet
keskitasoista huolellisemmin laadittuja. Tämä kenties kohottaa
kilpailussa saavutetut tulokset entistään korkeammalle tasolle.

Nyt itse skabaan. Lauantai-aamu valkeni pienen pakkasan
merkeissä: kylmänä mutta aurinkoisena. Linja-autokuljetus lähti
7.30 Tapiolan informaatiokioskilta kohti kisan tuntematonta läh-
töpaikkaa. Bussit (5 kpl) ajoivat Kirkkonummen tienhaaran ohi ja
kääntyivät muutaman kilometrin kuluttua metsään. Lähtöpaikalla
oli kisan avaus ja tietysti lähtötehtävä, joka oli varsijousen
tekeminen. Lähdössä saimme 4 karttaa, joihin merkitsimme rastit.
Lauantaipäivän taival alkoi. Matkaan mahtui pisterastit, jousi-
ammuntaa, murteiden tunnistamista, laivan tekoa ja ompelemista.
Sarjasta riippuen oli lintujen äänten tunnistamista, ruuvitalan
tekoa ja muuta sellaista pientä kivaa. Rasittavan (?) taipaleen
jälkeen saavuimme ketkä ennemmin ketkä myöhemmin yörastille. Yö-
tehtävänä oli eri sarjoilla linnunpöntön tai kirveenvarren teko.
Yö kului vähäisen unen, ruoanlaiton, yötehtävän ja vaatteiden kui-
vattelun merkeissä. Partiotaitokilpailu on vertaamaton tilaisuus
tutustua uusiin ihmisiin. Mahdollisuuksia on vaikka millä mital-
la: Yörastilla ja silloin kun "eksytään" yhdessä tai vaikkapa
maalissa, niinkin on sattunut... Sunnuntaiapäivä valkeni lähdön
ja yöpymispaikan siivouksen parissa. Matkalla oli hevoskärryillä
ajoa, kuunnelman tekoa, arviointia, ensiavun anto tikun silmään
saaneelle ja jippoilua. Lopuksi oli (jälleen kerran sarjan mukaan
4 km pitkä kiritaival joka ei ollut kiritaival. Maalissa oli "sop-
paa" ja vettä ynnä pesumahdollisuus. Sieltä porukka lähti seka-
laisilla kulkuneuvoilla kotia kohti. Itse skaba oli takana. Entä
tulokset?????

... LISÄÄ ESPOON PUNASTA ...

29.9 oli Espoon Punasen palkintojenjako. Paikalla oli runsas Tapmelaisedustus, meillä oli jäseniä enemmän kuin mistään muusta lpk:sta. Tunnelma oli alusta alkaen sähköinen Tapmelaiten joukossa, tiedettiinhan että meillä olitäydet mahdollisuudet sijoitua.

Jokaisesta rastista kerrottiin parhaimmin sijoittuneet, mutta ei oikeita vastauksia mikä meidän mielestä oli vahinko. Olisihan ollut paljon järkevämpää kuulla miten olisi pitänyt toimia saadakseen täydet pisteet kuin istua ja tahtua, miten epäpartiolaismaista.

Tulosten purkaminen aloitettiin harmaasta-sarjasta. Mutta siinä ei ollut Tapme:laisia joten mielenkiintomme oli vähäinen. Seuraavaksi kerrottiin sinisen-sarjan tulokset mielenkiinto jälleen kerran olematon.

Sitten seurasivat keltaisen-sarjan tulokset. Mielenkiinto nousi 0:sta huippuunsa. Tulokset julkaistiin viimeisestä ensimmäiseen. Tuulihaukka-vartio tuli 19. Sitten aloimme jännittää Munakunnan 1. Pian, Merjan ja Laura L:n sijoitusta. Tulokset etenivät jahe olivat 15:sta..., 10:....., 5:den parhaan joukossa, tässä vaiheessa Pia alkoi uskoa että heidät oli diskattu tai oli tapahtunut jokin muu erehdys. Jännitys oli kaikkien Tapmelaisten joukossa hermoja raastava. MUNAKUNNAN nimeä ei mainittu kolmantena joten, Munakunta oli kahden parhaan joukossa!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!! Olimme jo ekstaasissa kun eräs Kelotyttyjen vartio mainittiin toisena, Tapmelaisten joukossa repesi uskomaton hysteria. Kaikki hyvät partiotapamme olivat kuin unohdettu ja, huusimme, taputimme, hakkasimme pöytää ja toisiamme kuin mielenvikaiset. Laura ja Pia (Merja ei ollut paikalla) saivat vastaanottaa kaikkien Tapmelaisten onnitelut.

Pian tämän jälkeen alettiin selostaa punasen-sarjan tuloksia. Jännitys pysyi ennallaan, äsken niin hysteerinen joukko odotti käsiään väennellen punasen-sarjan tuloksia, helittiäisikö meille vielä lisää hyviä sijoituksia???? Ja helittiäisihän niitä; Wiipurin Nopeat sijoittuivat kymmenen parhaan joukkoon kuudendiksi. Palkintosijoista meille tuli 2. ja 3. jälleen riemumme oli huipussaan, 3. tulivat KUIVAT seuraavalla kokoonpanolla Ripa.V., Komppi, Kake ja Molski, heillä oli muuten lähtötehtävässä koko punasen-sarjan parhaat pisteet. Toiseksi sijoittui PILVEE, PILVEE, PILVEE seuraavalla kokoonpanolla: Hanski, Samppa, Wega ja Akku, mikä sinänsä oli hyvä koska ensi vuoden EP:sen järjestäminen olisi jäänyt kokonaan TapMe:n niskoilte. Ensimmäiseksi tuli OEK:n vartio N:o 35, NIPPA NAPPA.

ESPOON PUNANEN-82, Espoon seudun suurin partiotapahturna oli ohi. Ensi vuonna TapMe:n ja OEK:n vartioista ei kilpaile kukaan vaan jotkut etuoikeutetut saavat istua rastilla.

Eli tästä alkaa vuoden uurastus vuoden -83 EP:sta varren. Ja sen järjestää Olarin Eräkotkat ja Tapiolan Metsänkävijät.

Lopuksi palkintosijoille sijoittuneiden vartioiden edustajien haastattelut.

... JA VIELÄ LISÄÄ PUNASTA ...

- Kysymykset: 1. Mitkä oli skabaanlähtöfiilikset?
2. Miten skaba tuntui menneen yönön meenessä?
3. Miltä rastitehtävät tuntuivat?
4. Kestikö kunto?
5. Miltä voitto maistui? (tai II sija, tai III sija)

Keltainen sarja ensimmäinen sija

Munakunta: Pia

1. Pakko päästä IO parhaan joukkoon.
2. Ihan kivasti.
3. No joo, olihan me...
4. Totta kai!
5. Makeelta!!!!!!!!!!!!

Punainen sarja toinen sija

PILVEE x 3 : Hanski

1. Hyvät, ainoon vaan ett'.....
2. Kiinni voitossa, muut pahasti jäljessä.
3. Helpoilta kokeneen kävijän kannalta.
4. Hmm.. (Ilmeitä)
5. Pettymys, koska lähdettiin voittamaan (Sampalle ja Hanskille KOLMAS kerta toisena)

Punainen sarja kolmas sija

Kuivat: kaikki paitsi Kake

1. Herätys 7.25 Komppi seisoo Ripan koti-ovella: Moi, lähetsä punaseen... Tuli kiire
2. Oli mennyt parempaa huonommin.
3. Hyvät, liikaa meni aikaa.
4. Muuten hyvin, mutta Kaken polvet leikkas kiinni.
5. Clubburgereilta ja cokikselta

Jutun Espoon punasesta kokosivat

Lettu & Sasa

Kevätkatselmus 2.5.-82 Raumalla

Sunnuntaiaamuna 2.5 klo 8.00 kiipesi TapMe:n tehoryhmä KUIVAT Hakasiskot-tyttölippukunnan tilausbussiin matkalle kohti partioparaatia Raumalla. Matka HaSi:laisten seurassa taittui mukavasti partiolaulujen merkeissä. Perillä Raumalla järjestäydyimme paraatia varten ja pienen odottelun jälkeen marssi alkoi. Paraa-tin vastaanotti SP:n puheenjohtaja Arno Stauffer. Ohimarssia seurasi juhla Rauman ilmeisesti vastavalmistuneessa jäähallissa. Juhla käsitti puheita, kunniamerkkien ja Mannerheim-solkien jaon, yhteislaulua, voimistelunäytöksen ja kenttähartauden. Mannerheim-solkien saajat laskivat juhlan jälkeen seppeleen sankarihaudoille. Illalla palasimme ylpeinä kotiin saatuaamme edustaa lippukuntaamme Suomen Partiolaisten jokavuotisessa kevätkatselmuksessa. (tosin lpk:mme lippu ei teknisten vaikeuksien takia ollut mukana)

vega

ADVENTTIKALENTERIT

OVAT TAAS MYYNNISSÄ.
TAVOITTEENAMME ON MYYDÄ AINAKIN
1500 KPL, JOTEN
HUIVI KAULAAN. JA MYYMÄÄN!

LISÄTIETOJA : Helke p. 463261

LUPAKSENANTOTILAISUUS

TAPIOLAN KIRKON SEURAKUNTASALISSA
21.11.-82 ALKAEN KLO 19.00

SAMASSA TILAISUUDESSA VALITAAN
UUSI VANHEMPAINNEUVOSTO

TERVETULOA KAIKKI
PARTIOLAISET JA VANHEMMAT

JOULUMYYJÄISET

LA 11.12 KLO 10.00 - 12.30
TAPIOLAN KIRKOLLA

MYYJÄISTAVAROITA (ESIM. LEIVONNAISIA)
VOI TUODA KEIJUNIITYNTIEN KOLLE
PERJANTAINA 10.12. KLO 17.-19.00
TAI LAuantaina KIRKOLLE
PERJANTAINA VOI TUODA KOLLE MYÖS
KARHUNPESÄÄN JA KOLLE TARVITTAVIA
TAVAROITA: ISOJA KATTILOITA, MATTOJA, PYYHKEITÄ, JNE

AM, EIKÄ WEE

SARJASSA: USKOMATTOMIA TÄRINOILTA

Mieltäni on vuosia vaivannut ns. kaukokaipuu. Niinpä tunsin pakottavaa tarvetta toimia maailmankuvani laajentamiseksi ja päätin suunnata kulkuni kohti Pohjois-Suomea, pois teidän pakokaasuista tutkimaan porotalouden vaikutusta lapinlehmien maidontuotantoon.

Astuin junaista Rovaniemen asemalla tai ainakin melkein, sillä olin viimeisessä vaunussa ja sieltä oli ainakin yksi poronkusema matkaa asemarakennukselle. Jo heti aseman takana tiesin tullessi oikeille porojahtialueille, koska löysin Stigan moottorikelkan ja saksalaisen henkilöauton, poronsarvet katolla. Poronsarvet vaikuttivat kyllä hieman oudoilta aivan kuin muovia, mutta sarvet mitkä sarvet.

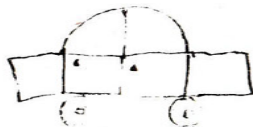
Ystäväni Eskho Ssheppälä oli Fiatillaan vastassa ja niin olimmekin jo matkalla kohti Murolan pitäjän Ruikan kylää. Perillä me tietenkin aluksi raatasimme kuulumisiet, mutta jo kohta olin tutkimukseni kimpussa. Pihapiiristä löysin pikku-riikkisen navetan jonka uumenissa majaili neljä verevää lapinlehmää ja kaksi paikallista mullikkaa. Emäntä kertoi maidontuotannon olevan kohtuulliset 25 kilometridesibeliohemia päivässä. Uskomatonta eikö totta! Vieläpä kun löysin 30 km:n päästä navetasta poronjäljet olin vakuuttunut asiastani. ON ilmeistä etteivät lapinlehmät pystyisi niin mahtaviin maidontuotantolukemiin ilman poronjalkia. Korjaan poroja. Nyt aikomukseni onkin myydä tutkimukseni tulokset kovaan litra-kilowattihintaan Liikenneministeriölle, Puolustusministeriölle tai jollekin muulle asiasta kiinnostuneelle hullulle.

Kotimatkaakaan ei sujunut ilman komelluksia, sillä juna ajoi neljän poron ylitse. Pelkäämpä pahoin, että onnettomuuspaikan lähitienoon lehmillä tulee olemaan jonkin aikaa vaikeuksia maidontuotannossaan.

* keskustella

Merenkulkufilosofianliseniaatti

Ana

© by Shakaalit

SHAKAALIT onyyksi lippukuntamme aktiivisista ja menestyksekkäistä vartioista, joka on nyt uudistunut kasvatettuaan ensin kuusi kelpollista johtajaa

Nykyinen Shakaalit vartio pitää sisällään seuraavat tulevat (ja olevat) "huippupartiolaiset".

LASSI: Vartiomme vaatimaton ??? taiteilija, joka osaa vääntää vitsin oikeaan paikkaan.

MAKKE: "Vanha" partiolainen. Tuntuu osaavan partiotaidot jo ennestään.

PEKI: Nuori "kapinallinen", joka kuitenkin joskus alistuu johtajansa päätöksiin.

TYYPPI: Vilkkauden huippu. Saanut syntyessään megafonin äänihuulten tilalle.

MASI: Vartion johtaja. Alkuperäinen Shakaali.

Kadonnut: Shakaalit vartion AVJ

Jasu

Tuntomerkki: Sinivalkoinen huivi
kaulassa, ellei se
ole hävinnyt.

Palautetaan Keijuniityntien kololle
maanantaisin klo. 18.00-19.00

Historiaa: Shakaalit (alun perin Nauravat Sh...) perustettiin vuonna 1976 jolloin vartion johtajana oli Olli Torikka. Vartio koottiin "YYY":n johtamasta kolkkalaumasta nimeltä Lentävät Sudet (toimii vielä nykyäänkin). Vartion toiminta-aikana ovat johtajina olleet järjestyksessä: Raimo "Raikka" Juvonen ja "Ralle" Finel (yhdessä), Cedrik Liljestränd ja Sami Kukkonen (nykyinen VJ). Uudet Shakaalit astuivat kuvioihin syksyllä 1981, osa sudarilaumasta nimeltä Suuntapojat ja loput uusina partiolaisina.

Saavutukset: Nuorten Shakaalien toistaiseksi ainoa kilpailusaavutus on 5. sija Espoon vihreässä (päivä PT-skaba)

Tulevaisuus: Shakaalit jatkavat Kiehisien suorittamista ja aikovat lisätä saavutusten luetteloa tuntuvasti.

Shakaalit by MASI

JOUKKOJULKAISU

